

Toen in het voorjaar van 2020 door het Coronavirus kerkdiensten en veel andere kerkelijke activiteiten niet door konden gaan, schreef ds. Bart Vijfvinkel regelmatig een brief/overweging opdat we ons juist ook in die tijd met elkaar verbonden wisten. Inmiddels zitten we in de tweede golf en in de tweede lockdown. In november hervatte Bart Vijfvinkel het schrijven van de brieven aan de gemeente. Reacties welkom: predikant@pknwormer.nl

16 december 2020

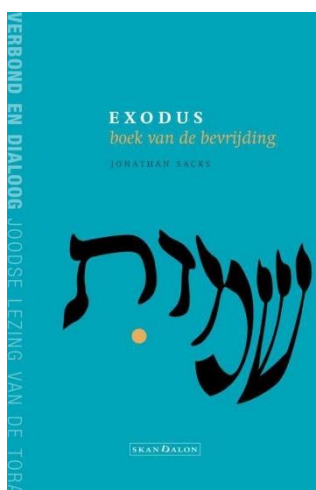
Beste mensen,

Gistermorgen had ik ondanks de avond tevoren afgekondigde lockdown, een mooie ochtend. Maandag onderging ik namelijk een staaroperatie (nasleep van een netvliesoperatie eerder dit jaar) en toen ik gisteren het kapje van mijn oog haalde en mijn (tijdelijk aangepaste bril) opzette bleek ik al prima zicht te hebben. Ik werd daar werkelijk blij van al bedacht ik meteen ook wat een geluk je hebt dat je in een welvarend land woont waar een gescheurd netvlies geopereerd kan worden en waar een staaroperatie meestal een fluitje van een cent is.

De werkelijkheid is dubbel. Zo kopen de rijke landen vaccins die voor arme landen onbereikbaar zijn. In het groot gebeurt wat ons dit voorjaar werd ontraden: hamsteren zodat de ander niets heeft.

Maar het vaccin is er nog niet en voorlopig zitten we tot en met 19 januari in een lockdown met verregaande beperkingen. Nog meer dan de afgelopen maanden worden mensen op zichzelf teruggeworpen, is er gebrek aan sociaal contact, lopen de spanningen in huizen op, gaan ook kinderen die het thuis zwaar hebben niet naar school, verliezen mensen hun bedrijf of hun werk. "We komen er door", zei de minister-president, "er is licht aan het eind van de tunnel." Bemoedigende woorden al zal menig een de moed in de schoenen zakken.

Heel binnenkort zal de kerkenraad beslissen over de vieringen op weg naar/rond Kerstmis. U hoort daar snel zeker meer over. Huisbezoeken zal ik tijdens deze lockdown niet afleggen (contacten tot het minimum beperken), maar in plaats daarvan zal ik schrijven en deze en gene bellen (als het echt nodig is kom ik uiteraard wel aan).

Vanmorgen ben ik dus maar gewoon begonnen met het lezen en beantwoorden van mail en met het verder lezen in een boek dat was blijven liggen ('Exodus. boek van bevrijding' van de onlangs overleden voormalig opperrabbin van Groot-Brittannië, Jonathan Sacks). Iedere bladzijde van dat boek is de moeite waard. Ik geef u voor vandaag één zin: *niet wat God voor ons doet, verandert ons, maar wat wij voor God doen*. Het verbond dat gesloten werd op Sinai vraagt iets van haar burgers. Sacks schrijft: 'Een verbondssamenleving is een samenleving waarin de mensen zowel verantwoordelijkheden als rechten hebben; waarin van iedereen wordt verwacht dat hij de wet bestudeert, begrijpt en onderhoudt (opmerking: met 'de wet' wordt de Tora bedoeld:

Gods ge- en verboden. Sacks is een rabbijn en schreef een Joods commentaar); waarin van ouders wordt verwacht dat ze het verhaal van de vrijheid doorvertellen aan hun kinderen; waarin we zowel collectief als individueel verantwoordelijk zijn voor het algemeen welzijn.'

*'niet wat God voor ons doet,
verandert ons, maar wat wij
voor God doen'*

De zin *'niet wat God voor ons doet, verandert ons, maar wat wij voor God doen'* geeft mij te denken; de gedachte dat wij veranderen door wat wij doen voor God en voor elkaar (die twee lopen door elkaar: liefde tot God en liefde tot de ander zijn vaak niet te onderscheiden).

Geloof is bij Sacks: leven in een verbond. Je bent een volwaardige en mondige partner.

Of dat iets zegt over de situatie waarin we nu zitten? Ik denk het zeker. Geloof is nooit alleen ontvangen en dankbaar zijn. In iedere situatie ben je ook geroepen om binnen de jouw gegeven mogelijkheden antwoord te geven, met vallen en opstaan, met de fouten die je maakt en de dingen die je goed doet. Je bent niet alleen overgeleverd aan 'hoe de dingen nu eenmaal zijn'

Maar dat gezegd hebbend: soms is het leven ingewikkeld of zwaar, heb je het gevoel niet zoveel te kunnen. Ook dan staat dat je daarin niet alleen bent, maar dat er altijd die – soms onbegrijpelijke - Ander is (met kleine letter of hoofdletter), die niet laat varen het werk van zijn handen.

Sterkte en Gods zegen gewenst,
Bart Vijfvinkel

Mocht u het werk van onze gemeente willen ondersteunen met een extra gift dan kunt u deze overmaken op NL30 RABO 0394.9353.06 ten name van Protestantse Gemeente Wormer. Een deel van de gift zal ook gaan naar de diaconie: de dienst van de kerk in de wereld.